

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Cantvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Panor. in d.c. de his. vbi hoc dubiū mouet.

²³ QVANDO quis in sua parochia propter longam vacationē nō potest audire, nec recipere sacramenta, & alibi sepulturam eligit, nō debetur quarta: secundū Bald. in suo tractatu, quia eum quarta pro labore detur: vt in clementin. dudum. de sepul. cessante labore, debet cessare merces. Et hæc opinio melior, quamuis Host. & Ioann. And. in c. relatum. de sepul. teneant, quod debetur.

²⁴ QVARTAE huiusmodi sic extrahenda sunt secundū Host. in sum. de sepul. Primū, quarta episcopalis, quia antiquior: demū parochialis, si venit extrahenda, quæ si prius extracta fuisset, Episcopus habebit quartam quartæ, & quartam de reliquis.

²⁵ Si testator in vita soluit, nihilominus soluetur quarta: secundū Archie. Flor. & Io. Pau. quia videtur soluere vt legatum.

²⁶ Si infirmus facit se transferri de vna parochia ad aliā, non propter hoc prima ecclesia priuatur canonica portione: secundū Ray. arg. in d. c. de his. Et secundū Arch. Flo. procurantes relinquunt his, qui non soluunt quartam, tenentur ad restitutionem eorum, in quibus fraudata sunt ecclesiæ parochiales coram Deo.

²⁷ Si Episcopus sepeliatur apud fratres mendicantes, quarta debetur ecclesiæ cathedrali, quæ est eius parochia, vbi debet sepeliri, quando eligit alibi sepulchrum: secundum Francisc. in d. cle. dudum.

CANONIZATIO.

¹ COLERE aliquem pro sancto, non licet sine licentia Papæ: secundum capitul. i. de reliq. & veneration. sanctor. etiam si in vita miracula fecisset, intellige pro sancto, & publicè, scilicet, si secretè quis orat aliquem, quem beatum credit: secundum Inn. in c. 2. cod. tit.

² Non licet venerari reliquias nouas publicè, & tamquam sanctorū in dict. cap. i. neq. reliquias illorum, de qui-

bus dubium est an sint sancti, per d. c. 2. & hæc not. Panormita, in dicto cap. 2.

³ In canonizatione sanctorū piè credendum est iudiciū ecclesiæ non errare, secundum Tho. quol. 9. a. fi. & glo. in cap. vnico. de re. & vc. san. lib. 6. De veneratione imaginum sanctorū dictum est supra, Adoratio. §. 6. & infra, Imago. §. 2.

CANTVS.

CANTVS ad hoc inuentus est secundum Tho. secunda secundæ. q. 91. a. 1. vt affectus hominis prouocetur in Deū. Et quia ex diuersis modis, animi hominum diuersimodè disponuntur (vt d. Boë. in prolog. musicis) ideo salubriter: cantus in ecclesiā fuit institutus, vt infirmorum animi ad deuotionē prouocentur. Si verò cantus solum ad delectationē fuit, vel trahunt, sunt vituperandi, & non liciti, vt in c. cantantes, 20. d. & secundum Augu. ca. 10. li. confes. sed magis vitandi sunt, qui ad lasciuia prouocant, quia contra intentionem institutionis sunt.

² QVANDO senatores, & cātatores huiusmodi, melioribus possunt vacare, vt prædicatoribus, cōfessionibus, studio, & huiusmodi, debent his vacare, & sic intelligitur ca. S. Romana ecclesiā. 13. distinctione.

³ AN autem organa, vel instrumenta musicalia sonāda sint, videtur dubiū, quia S. Tho. secunda secundæ, supra. a. 2. ad quartum, dicit huiusmodi magis mouere animum ad delectationem, quā formare interiorem bonam dispositionem, & quod patres in testamento veteri vitabantur illis, quia populus erat rudis, & durus, & in figuram.

⁴ CANTANS seu pulsans in instrumentis musicis in diuinis officiis, vana ex intēione ingerēdi ille vana, & prouocatoria ad impudiciā, & huiusmodi, manifeste est mortale peccatū, non solum in diuinis, sed etiam extra ex genere suo. Si verò sunt tantum vana, talis sonus, vel cātus dupliciter cōtrariatur diuino cultui. Primū, quia non

non excitat mentem ad deuotionem, sed ad vana, quod est contrariū actui diuini cultus. Secundō, quia cultus Dei reddendus per canentem, vel pulsantem falsificatur, & isti actus ad primā superstitionis specie spectant, quia Deo cultus indebito modo exhibetur. Et quia superstitio ex suo genere peccatū mortale est, idēo pulsare, vel cantare in diuinis officijs ex intentione, siue mala, siue vana, huiusmodi vana, ex suo genere mortale est. Si quis tamen nesciens propter hoc iniuriam facere diuino cultui & si crederet, nullo modo faceret, sed tantū credit esse vanum, & gratia vanæ delectationis hoc facit, excusaretur à mortali superstitioso. Infrā, Organum per totum.

3. Quid ex intentione inter diuina talia misceat, quā si exprimeret verbis, à mortali non excusaretur, à grauissimo, & fortē mortali peccato non excusatur, iniuriam enim rebus sacris facit, quod est species sacrilegij, ex alia parte, loco sacro iniuriam infert.

6. Si verō hanc præter intentionē cuiuscunque materiæ, sed solum intentione soni, vel cantus fiant, tunc non erit secundum se peccatum, sed ratione vsus, vel euentus potest esse peccatum, ut si vsus talis soni est communiter accommodatus ad materiā decentem sacra, vel si ex hoc communiter animi ad vana excitantur: & posset esse mortale, ut si esset multum ad Venerea excitatiuus, vel multum distractiui. Si tamen in supradictis interueniret scandalum pusillorum, esset dimittendum. hæc ex Caiet. in secunda secundæ. quol. 91. a. vlti. Vide infrā, Organum per totum. Ambrosius auctore Augu. li. 9. confes. in ecclesia Mediolan. quantum instituit, quem nō instituisse, si esset illicitus. Consuetudinem ergo ecclesiæ bonam sequamur.

CAPITVLVM.

1. In capitulo prælati religiosus præest, sicut iudex ecclesiasticus in foro iudiciali super illos, qui sunt sue iurisdictionis, vnde ad ea potest ex præcepto

subditos obligare, ut ei pandantur ista propter quā potest iudex ecclesiasticus in foro iudiciali iuramentum erigere. Tho. q. 1. q. 8. a. 2.

2. CAPITVLVM sede vacante absolute ab excommunicatione à iure, vel ab homine, à qua episcopus potest, nisi à sede apostolica sit ei specialiter interdictum. in c. vnico. de mico. & obe. l. 6. dare etiam confessorem, & absolute à casibus Episcopo reservatis, ut not. Pa. post Fede. in c. cū olim. de maio. & obe. non tamen succedit in alienatione. suprā, Alienatio. §. 2. in visitatione tā generali quā speciali, secundum Pa. succedit, licet Ioan. And. teneat, q. non in generali. in cle. 1. de heret. nec in visitatione monasteriorum exemptorum monialium, secundū veriorē opinionem: nec in privilegijs indultis dignitati, quia privilegiū non excedit personam. cap. sane. de priuileg.

3. CAPITVLVM consistit in maiori, & saniori parte, idēo totum capitulum dicitur facere, quod hæc pars facit. c. cū in cūctis. de his quæ fi. à ma. par. ea. nisi quādo aliquid comune est pluribus, ut singulis. & nō ut collegiatis, tunc oportet q. singuli consentiant. c. omnes de consti. in gl. Secundo, quādo maior pars capituli deliquit, propter quod potestate est priuata. c. cū nobis. de elect. tunc tota auctoritas capituli manet in minori parte, quæ non deliquit, ut not. Pa. in ca. 1. de his quæ fi. à ma. Tertiō, in Romani Pont. electione, vbi necesse est duas partes consentire. c. licet. de elect. vide. c. cum inter de elect.

4. MAIOR & sanior pars capituli dicitur illa, quæ meliori rationi innititur, & pietati c. sana. quippe. d. 9. Standum tamen semper est maiori parti, nisi probetur in contrarium. c. nullus. d. 90.

5. SINE capitulo instituere aliquid, vel destituere, vel negotia ecclesiæ tractare, prælatus non debet, & est casus literalis in cap. nouit. de his quæ fi. à præla, quia prælatus, & capitulum sunt vnum corpus, ut not. Pa. & in fauora.